

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Octaua die Maij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

Gallias verò contra hæreses & famem laborauit. In propria parochia, siue diœcesi, multas consecrauit ecclesias: & hospitalia aliquot oppidatim exstrui curauit. Ciuibus Huyensibus infestum draconem exstinxit, & complura contulit beneficia. Apud quos etiam sepultus est, in ecclesia beatæ Mariæ. Ad tumulum autem mox multa consecuta sunt miracula: vnde iubete Carolo Magno, corpus eius, adhuc fragrantissimum de terra leuauit Willegisus, præsul Coloniensis, decimo septimo Calendas Iulij. Post hæc anno millesimo centesimo septuagesimo secundo. Radulphus episcopus corpus transposuit in nouum feretrum, argento & auro decoratum, sexto Idus Iunij, sed tantum prima translatio Huy celebratur.

Octaua die Maij.

1°. De sancto Wirone episcopo.

*Ex historia, in tomis Suriij edita, monumentis
Ruramondensium, & Pletrascllinorum.*

IN Petri-Monte, depositio sancti WIRONIS, episcopi, & confessoris, cuius reliquiæ habentur in ecclesia Traiectensi. Produxit hunc virum Scotia, fertilis sanctorum virorum insula. Vbi in episcopum electus, compulsus est assentiri, & iuxta insule consuetudinem Romam missus est, summi Pontificis manibus consecrandus. Comes autem illi & itineris, & voti, accessit Plechelmus sacerdos. Quibus per Angliam iter facientibus, adiunctus est diuinitus. Otgerus leuita. Qui Romam peruenientes, Apostolorum

lorum limina lachrymis rigant: altaria precibus & votis cumulant: loca sancta crebro inuisant. Cognita autem Pontifex aduentus causa, Wironem diu reluctantem, episcopum ordinat: eundemque honorem Plechelmo imperit. Quos muneribus auctos, mox in patriam remittit. Inde autem data oportunitate in Gallias abierunt: & a Pipino, duce Francorum, cum is didicisset illorum sanctitate totam eorum patriam illustratam esse, locus à turbis remotus est attributus, qui vulgo Mons-Petri dictus est, in quo oratorium Virginis Mariæ consecratum est: itemque sancti Petri monasterium præclaro opere. Dux autem Pipinus Wironi, ut animæ suæ præfili, vitæque patrono propter eximiam sanctitatem, suam illi peccata confiteri, detractis calceis, est solitus. Sæpius etiam volebat eum interesse communibus consultationibus maiorum. Cum autem laborum propinquaret terminus, & gaudium instaret præmiorum, modica febre correptus, carnis occubitus cum vitæ sempiternæ ortu commutauit. Estque sacrum corpus intra oratorium beatissimæ matris Dei conditum: & ad sepulcrum eius plurima diuinitus conferuntur beneficia. Et hæc est summa historiæ eius, quam sacra verustas ad posterorum notitiam transmisit.

*Pipinus 2.
qui est Her-
stallus.*

Coluntur autem hi tres sancti, ut patroni, in Ruræmondâ, quæ nonnullas eorum reliquias conseruat, quas ex dicto monte, qui etiam mons Odiliæ dicitur, accepit, quando Canonicorum collegium, inde in dictum oppidum est translatum.

Præcipuam tamen portionem reliquiarum S. Wironis, archiepiscopalis Ecclesia Traiectensis sibi

sibi ascribit. Occupato enim à Nordmannis Traiecto, Hungerus antistes, cum paucis Canonicis, anxie Prumiam diffugit. Quorum presentia Lotharius rex motus, contulit ei monasterium montis Odiliae, ut in eo à Danorum incursione liberi diuini nominis cultum celebrarent. In Suitberti historia, à sancto Marchelino conscripta, dicitur episcopus Deirorum.

*Ioann. de
Becc, c. 27.*

20. De beata Yduberga, seu Itta.

Ex vita sancti Modoaldi per Stephanum.

Eodem die, Niuellæ, commemoratio Ydubergæ: quæ etiam Itta dicitur. Hæc fratrem habuit sanctum Modoaldum, episcopum Treuironum, sororem sanctam Seueram, maritum serenissimum Ducem Pinum: filium, Grimoaldum, paternæ dignitatis & pietatis hæredem: filias verò sanctam Gertrudem & Beggham. Post obitum autem pij consortis omnibus procis secundarum nuptiarum spem abstulit, à sancto Amando sacrum velamen suscipiens, & domus propriæ fastigia in ecclesiam commutans. Ob quod factum, cum beata Gertrude filia sua multas pertulit iniurias. Cæterum non minor annis sexaginta, ab obitu mariti anno duodecimo, Deo & sanctis angelis spiritum suum commendans, migravit ad Dominum, & in Niuellensi monasterio, sub beati Petri Apostoli tegmine, honorificè est tumulata. Sed nunc in tumba portabili, quæque tempore Rogationum defertur, honorificentius quiescit, sicut & coniunx Pipinus, & nutrix diuæ Gertrudis. Vidi de ea Niuellæ nouem lectiones historiæ diuæ Gertrudis subiunctas, sed ab omnibus ignorabatur an aliquando in officio ecclesiæ lectæ fuerint: an tantum ad priuatum usum conscriptæ.

*Ex historia
S. Gertrudis.*

Nona